

[Finansministeren.]

imod — at det er regeringens politik at søge den kommunale fradragsret genindført, men det har hverken under valgkampagnen eller efter valget været tilkendegivet, at regeringen anså det for muligt at gennemføre den med virkning for indkomståret 1967. Så snart vi den 2. februar overtog regeringen, fik vi fremskaffet et notat om disse problemer, og dette notat viser bl. a., at ligningen naturligvis — hvad vi vidste i forvejen — er gået i gang, just efter at selvangivelserne er indgået, således at meget af ligningsarbejdet ude i kommunerne ville være forgæves, hvis folketinget omkring den 1. marts eller i begyndelsen af marts ville vedtage en gennemførelse af den kommunale fradragsret med virkning for de kommuneskatter, der er betalt i 1967. Men ikke alene skulle dette arbejde gøres om, men dertil kommer det, der har været afgørende for regeringens vurdering, nemlig at det reguleringsfradrag, som folketinget vedtog i efteråret, og som skal anvendes ved ligningen for 1967-indkomsterne, også måtte ændres, hvad der ville kræve ny lovgivning, og det ville komplicere ligningsarbejdet endnu mere. Og jeg tror, vi alle i det høje ting har den opfattelse, at vi kan ikke belaste kommunerne alt, alt for stærkt, således at det arbejde, der udføres dér, skal gøres om igen. I mindre kommuner kunne man måske klare opgaven, men i de store kommuner ville det være ødelæggende. Jeg tror snarere, vi har mishandlet kommunerne for meget end for lidt ved at stille dem over for vanskelige administrative opgaver i de senere år.

Spørgsmålene om progressionen og skalaen og kommunernes stilling i øvrigt, som hr. Haunstrup Clemmensen og hr. Foged rejste, er jeg naturligvis villig til at se på og drøfte i det udvalg, som skal nedsættes. Jeg kan også sige med hensyn til kommunernes stilling for indeværende år, at regeringen er helt klar over, at efter at den kommunale fradragsret er bortfaldet, må vi på anden måde støtte kommunerne med beløb fra statskassen, ikke mindst de kommuner, der bliver hårdest ramt af fradragsrettens foreløbige bortfald, nemlig de fattige kommuner.

Hvad angår de spørgsmål, der i øvrigt er rejst, er der nogle af dem, som vel egner sig bedre til en omfattende drøftelse i forbin-

delse med kildeskattens gennemførelse. Det drejer sig om sambeskatningsspørgsmålet, som jeg ikke tror vil kunne løses fra nu af og inden den dag i marts måned, hvor vi skal vedtage udskrivningsloven. Spørgsmålet om afskrivningsreglerne, som hr. Foged rejste, vil jeg gerne besvare. Det er regeringens hensigt at fremsætte et selvstændigt lovforslag om ændring af afskrivningsreglerne.

Med hensyn til den fremtidige udskrivningsskala, som hr. Niels Helveg Petersen var inde på, er det regeringens agt at få en fast udskrivningsskala, når vi går over til kildeskat, således at denne skal reguleres med udskrivningsprocenter hvert år, og det er også regeringens agt at søge tilstræbt, at denne skala i fremtiden inflationssikres.

Hr. Aksel Larsen syntes, det var en underlig situation, vi var i, og det er det vel også for hr. Aksel Larsen.

Hr. Sigsgaards bemærkninger lyttede jeg til med stor interesse, og jeg takker for de gode råd, han gav mig vedrørende rationaliseringsbestrebelsel og vedrørende behandlingen af skattesnyderiet. Jeg vil gerne sige, at det er regeringens hensigt med hensyn til behandlingen af skattesnydere nøje at følge den kontrollov, der blev vedtaget i fjor af det høje ting, og som havde og fik alle partiers tilslutning, og som i mange henseender betød en skærpelse. Denne kontrollov agter vi ikke at ændre. Problemet er naturligvis, at det i en række henseender kniber med at få kvalificeret personale, og lige så lidt som den forrige regering har været i stand hertil, vil den nuværende regering evne at banke skatteeksperter op af jorden med få dages varsel. Jeg tror ikke, det er loven, der er noget i vejen med, i hvert fald ikke efter at hr. Grünbaum fik sin lov vedtaget. Det er snarere kvalificerede embedsmænd, der mangler, og de lader sig ikke sådan fremtrylle på én gang.

Grünbaum: Vi hørte jo, at der arbejdes energisk for udgiftsnedsettelse. Jeg spurgte den højtærede finansminister om, hvad man ville gøre med de 1.400 mill. kr., som momsens giver mere i finansåret 1968-69 end i indeværende finansår. Det fik jeg ikke noget svar på. Men dels skal man altså have en række udgiftsnedsettelse i forhold til det finanslovsforslag, der er fremsat, dels vil man ikke bruge de penge til at begrænse skatte-